

© Editura EIKON

București, Calea Giulești 333, sector 6
cod poștal 060269, România

Difuzare / distribuție carte: tel/fax: 021 348 14 74
mobil: 0733 131 145, 0728 084 802
e-mail: difuzare@edituraeikon.ro

Redacția: tel: 021 348 14 74
mobil: 0728 084 802, 0733 131 145
e-mail: contact@edituraeikon.ro
web: www.edituraeikon.ro

Editura Eikon este acreditată de Consiliul Național al
Cercetării Științifice din Învățământul Superior (CNCSIS)

Descrierea CIP este disponibilă la Biblioteca Națională a României

ISBN: 978-606-49-0156-9

Editor: Valentin Ajder

Paul Spirescu

Singurătatea albatrosului în zbor

E I K O N

2019

CUPRINS

Presimțire	7
------------------	---

LECȚII DESPRE NIMIC

Fără titlu	11
Expansiunea universului copilăriei	12
Nu e greu să mori	13
Doamne, tu ce povață îmi dai?	14
Poem în delir	15
Țara aceea din suflet	16
Lecția de economie	18
Dar poezia umblă desculță pe stradă	19
Adagio	20
Scrisoare de împrumut	21
Eu mă retrag	23
Falsă elegie	24
Lumea de dincolo	25
Moarte fără moarte	26
Supliment de visare	27
Am ucis-o, Doamne	28
Revedere	29
Era o vreme cam ciudată	30
Altă poveste de dragoste	32
Vine o vreme	33
Dar dacă?	35
Inimă în formă de liră	36
Scurtă autobiografie	37
Învățăături de bună cuviință	39

Canticum sacrum	42
Picătura japoneză (1)	43
Vă mulțumesc	44
Viața mea ca o curvă bătrână	45
Picătura japoneză (2)	46
Opera de demolare	47
Picătura japoneză (3)	48
Ultima picătură japoneză	49

SINGURĂTATEA ALBATROSULUI ÎN ZBOR

Cum se moare	53
Singurătatea albatrosului în zbor	55
Singurătatea poetului de cursă lungă	56
Alt anunț la mica publicitate	57
Suprema rugăciune	58
Îngerul orb	59
Apoi va veni primăvara	60
Flatus vocis	62
Altă presimțire	63
Bellum omnium	64
Protestul meu însingurat	65
Prefer să tac	67
Pedeapsă	68
Mie însumi	69
26 iunie	70
Pastel citadin	72
Sfânta pasăre a tinereții	73
Sunt tânăr	74
Mâhnită dragoste de țară	75

Ploaie de sfârșit de lume	77
Ultima oră	78
De multă vreme visez	79
Credința mea aprinde lumânări în iad	80
Întâia elegie din rezerva 13	81
A doua elegie	82
A treia elegie	83
A patra elegie	84
Ultima elegie	85
Simplă naivitate	86
Necesitatea întâmplării	87
Deziluzia iluziei	88
Epistolă aproape însingurată	89
Exact așa	90
Bon anniversaire	91
Epistolă din străinătatea sufletului	92
Ars poetica	93
Astrologică	94
Didactică sentimentală	95
Suprema rugăciune	96
Catren de toamnă	97
Sunt obosit	98
Est in rem	99
Ultima rugăciune	100
Ne-am amăgit cu visul	101

EXPANSIUNEA UNIVERSULUI COPILĂRIEI

Curge ulița copilăriei mele
ca un fluviu fără zăgazuri
și se face sat
și se face comună
și se face oraș
și se face municipiu
și se face țară
și se face lume
și se face univers
și se face că nu se mai face
nimic
și nimeni nu înțelege cum mama dracului
se poate petrece
miracolul acesta...

NU E GREU SĂ MORI

Nu e greu să mori, prietene drag:
aș fi putut să-ți șoptesc adevărul acesta
numai și numai ție:
Dintr-o dată veșnicia se condensează-ntr-o singură
secundă
și secunda se dilată
într-o singură veșnicie...

DOAMNE, TU CE POVAȚĂ ÎMI DAI?

Nu poți iubi, dacă nu-ți fierbe sângele
de o boală eternă
și fără de leac.
Nu poți îmbrățișa, dacă brațele tale
nu poartă în ele amintirea
cuielor de pe cruce.
Doamne, tu ce povață îmi dai
tocmai acum
la sfârșitul acestui timp
fără de timp?

POEM ÎN DELIR

Ar trebui, prietene, un cutremur devastator
care să ne-amestece pe toți cu molozul:
oameni, fiare și zei.
Lumea aceasta nebună și bântuită de spaime
s-a înlătrat cu totul
fără să știi, fără să vrei.

S-au aliniat deja cele două axe ale istoriei
într-o sublimă antisimetrie:
se retrag toate fluviile către izvoare
zboară toți caii albaștri visați pe vremuri
în îndepărtata noastră copilărie.

Ar trebui, prietene, cum îți zic,
un cutremur devastator
care să ne-amestece cu molozul pe toți:
lumea acesta de mult înlătrată ne biciuie visul atavic
fără să știi
fără ceva să mai poți...

ȚARA ACEEA DIN SUFLET

Nu mă mai interesează gropile din asfalt, nici câinii
containieri,
nici țigăncile din piața municipală, cu minunatul lor
refren „țigări – țigări”,
nici micile găinării ale marilor șmecheri locali,
nici marile găinării ale micilor șmecheri naționali,
nici golăniile milițienilor preschimbați subit în polițiști,
ale medicilor și profesorilor stagiați și ale vânzătorilor
de cai verzi pe pereți,
mi-e lehamite de mesajele de felicitare, de diplomele de
exelență și de apelativul „maestre”,
mă dor rădăcinile ochilor de priveliștile obsesive cu
lichele și curve de ambe sexe,
m-am săturat de patronii care mă fură, de liderii
sindicali care vor să- mi cumpere libertatea
doar pentru trei poli,
am uitat, pur și simplu, să- i înjur pe toți aceia care mi-
au falsificat copilăria,
tinerețea și întreagă biografia mea,
am uitat să mai arunc cu pietre în geamurile caselor
nimănuî, înalte și cu paznici la poartă,
încep să învăț, buchisind literele alfabetului și
numărând pe degete cifrele,

că singura țară în care poți trăi cu adevărat
e țara aceea cu râuri cristaline, în care se vede înotul
peștilor printre pești
și zborul păsărilor printre păsări,
țara aceea cu munți împodobiți de zăpada aducerilor
aminte,
țara aceea adânc scufundată în suflet!

LECȚIA DE ECONOMIE

Poetului și fratelui Ioan Viștea

Îmi tot număr clipele, zilele, săptămânile, lunile
ca un avar care vrea să-și țină averea la adăpost:
una alba, una neagră
una caldă, alta rece
dumnezeii mării lor de parșive
și zăpezile memoriei s-au topit deja de mai bine
de-un mileniu
și sirena salvării tot țipă, tot țipă
prin orașul acesta părăsit de noroc
și de moarte
și o liniște de sfârșit de lume se lățește pe asfaltul umed
și rece
îmi tot număr anii și deceniile și secolele
ca un prost care nu mai știe ce să facă printre ele
dumnezeii mării lor de curve bătrâne!

DAR POEZIA UMBLĂ DESCULȚĂ PE STRADĂ

Poate că n-ar trebui să vă scriu tocmai acum,
în noaptea aceasta târzie,
mult prea târzie,
dar se întâmplă că s-au ticăloșit cuvintele, domnilor,
s-au ticăloșit așa de tare
că ies la furat ziua în amiaza mare și ne bat
cu pumnii peste ochi și peste gură

poate că n-ar trebui să vă scriu tocmai acum
dar Poezia umblă bezmetic pe stradă,
ziua în amiaza mare,
în pijamale și-n papuci de casă
și nimeni n-o mai vede și nimeni pe lumea aceasta
nu mai tânjește s-o aleagă mireasă!